

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Dopisi naj se involijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 krono temeljne pristojbine ter od vsake petič-vrate po 20 vin. za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krona, za četrt leta 2 kroni, katere naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Volilni možje, iščite resnico!

Odločitev v V. kuriji se bliža. Mi zremo izidu z mirno vestjo nasproti. Mirno vest pa mora imeti le oni, ki se piteguje za dobro stvar, za splošni blagor. Bodisi, da ima njegovo priza davanje ugoden ali neugoden uspeh, predbaci vati si ne more sam ničesar, pa tudi poštenjaki nasprotnih nazorov ga morajo hvaliti.

Od začetka do konca volilnega boja rabili smo pošteno orožje, šli smo z odkritim čelom v boj. Naše prizadevanje je bilo vedno brez sebičnosti, zato se nam tudi zaslepljenih fanatikov ni bati. Kristus je hotel svoje ljudstvo rešiti, pa zaslepljenici so ga križali. Baš s tem pa so njegovi nauki preplavili vesoljni svet ter zbudili v njegovih preganjalcih kes in obžalovanje.

Zavidnežev se nikjer ne manjka. Največji izumitelji in reformatorji so živeli preganjani in umrli v bedi, da so se publiglavci pozneje z njihovimi duševnimi silami okoriščali.

Mi živimo v probujeni dobi, vendar so še danes ljudje, ki rajši verjamejo obrekovanju, kakor pa bi sami razmišljali ter si napravili lastno sodbo. Takim ljudem ni pomoči, ko bodo spregledali, pa bo prepozno.

„Diligite veritatem, filii Dei“ — Ljubite resnico, hčer božja! To je pač eden najlepših cerkvenih nauk, ki bi se ne smel zatajiti tudi v boju z nasprotnikom. Če pa gleda ta „hčerka božja“ pisavo naših nasprotnih listov, mora se zjokati.

Kako mečejo in obračajo „hčerko božjo“ listi, kakor je „Slovenski Gospodar“, gnusiti se mora tudi onim, ki sicer prisegajo na njegove nauke.

Brati je le treba „Slov. Gospodarja“ poročila o Hribarjevih volilnih shodih, pa takoj spozna, v kakšnem sovražstvu živijo ti ljudje z „božjo hčerko“ resnico. Naš list se ne more

baviti s shodi Žičkarja, ker jih — ni. Tudi „Slov. Gospodar“ je zato prežvekuje Hribarja in njegove shode, ker o svojem kandidatu ničesar ne ve.

Našemu kandidatu so tako zasukana, in sramoteča poročila le v priporočilo, kajti možje, ki so Hribarja videli in poslušali, potem pa brali toliko neresnice v mariborskem listu, na pravili so že davno sodbo, koliko je verjeti „Gospodarjevi“ pisavi. Zgubili so popolno vero tudi o priporočilih Žičkarjevih iz drugih krajev, kajti „Kdor laže, temu se ne veruje, ko bi tudi enkrat resnico povedal“.

Kandidaturo, ki potrebuje toliko „amerikanke“ agitacije, kakor se je premlevala za Žičkarja, mora pač stati na zelo slabih nogah.

Kaže pa tudi vse, da niti agitatorji Žičkarjevi, najmanj pa on sam, nimajo upanja na zmago. Saj v zmagoslavni zavesti se ni treba posluževati takšnih obupnih sredstev kakršna se rabijo za Žičkarja v besedi in pisavi. Najbolj pa kaže svoje obupanje Žičkar, ki je že na celjskem zaupnem shodu izjavil, da bi rajši kandidiral v kmečki skupini, ki se je nekje naravnost izjavil, da mu mrzi mandat ter bi se ne potegoval zanj, ko bi ga ne silili na višjem mestu, in kateri baš radi tega ne stori osebno niti koraka, ne priredi niti ednega javnega shoda, da bi volilcem povedal, da mu je res kaj na njihovem zastopstvu. S kakšno vpeno se bo ta mož, ko bi bil izvoljen za poslanca V. kurije, brigal za svoj posel, pove nam s tem najbolj sam.

Po nekod, kjer so zavedni volilni možje, prigovarjajo jim Žičkarjevi pristaši, naj volijo onega, ki bo imel na dan volitve večino. Možje, to je zanjka! Prédno ne oddate vsi glasove, se sploh ne bo moglo zvedeti, kdo ima večino, a ko se to zve, bo prepozno, in Vas bo grevalo.

Baš iz tega namena tudi „Slov. Gospodar“ najhujše bega volilce z vedoma neresničnimi poročili.

Tako piše v svoji predzadnji številki, da je v celjskem volilnem okraju za Žičkarja zagotovljenih nad 150 glasov, Hribar pa bo dobil okoli — 20 glasov.

To je debela — laž. Celjski volilni okraj ima 267 volilnih mož. Od teh imamo z izjavami in pismenimi zahtevami zagotovljenih za Dragotin Hribarja 115 glasov, precej mož, ki ga bodo radi volili se pa še oglasilo ni, 40 glasov imajo socijalni demokratje in nemakutarji. O „božja hčerka“ resnica, kaj poročel svojim oskranjevalcem!

Podobno je tudi v drugih okrajih — malo slabše je v brežiškem okraju. Iz punjskega in ljutomerskega okraja imamo zahtevila, da bo tam blizu tri četrtine volilnih mož za Hribarja.

Tako predzadnja pisava „Slov. Gospodarja“ pač mora užaliti poštene možje, da se jih smatra naravnost za „figovce“, ki bi bili v stanu svojo častno besedo poizvesti.

Tega si naši zavedni možje ne pustijo očitati ter bodo dne 8. januarja pokazali svojo mož-besedo.

Časnikarska poštenost tudi ni, očrtni našega kandidata z neresničnimi poročili v kmetskih slojih. Kdo dela z večjo neosebnošjo za slovensko kmečko ljudstvo, kakor Hribar v svojem listu in z živo besedo. Žičkar niti tega ne stori. Motike in krampa res ne suče v rokah, a to še manj stori Žičkar. Da nam še ni Hribar direktno cest prelagal, raznih podpor izprosil, je sicer resnica, a še bolj je resnica, da ni ničesar tega storil Žičkar, dokler ni bil izvoljen za poslanca. Vendar se mora priznati Hribarju, da je kot neposlanec v svojem listu opozoril na stotine nedostatkov, ki jih trpi naša kmetako

LISTEK.

Naš dom.

Spisal A. Božič.
(Konec.)

Potem pa kriče nad menčesterakem liberalizmom, ki je res mnogo, pa ne vse zakrivil; kriče čez kapitalizem, ki jih izsesava, kar je deloma tudi res; budujejo se nad vsem človeštvom ter proklinjajo svojo usodo, da so bili toli ne srečni že rojeni. — Pa ne pomislijo, da so mnogo krivi sami. Ko v treznih trenutkih premišlujejo svoje stanje, začne jim kljuvati v prsih vest, da so oni krivi nesreče žene in nedolžnih otrok. — Pa mesto, da sledijo glasu vesti, — ga hočejo udusiti in iščejo tolažila v pijaci.

Zakaj pa nekateri, — in še celo mnogi delavci pri letem zaslužku dobro izhajajo? Zakaj ti ne stradejo in si lahko privoščijo še kak pri boljšek? — — Ker so varčni in trezni.

Dom naš nam da podlago za bodočnost. Srečna mati uči svoje otročiče varčevati, ona jih navaja že v mladosti k poštenemu in treznemu življenju. Kar mati stori, to stori

lahko tudi mož, — oče. — Zanimiv primer pridnega očeta pripoveduje Samuel Smiles v svoji knjigi: „Štedljivost“. Nekega večera, tako pripoveduje Smiles, prikoraka težkih korakov močan mož, delavec iz tvornice za stroje, v svoji delavski obleki v hranilnico v Bradfordu s svojimi tremi otroci. Najmanjšega je imel na rokah. Na mizo omenjene hranilnice je položil hranilnične knjižice svojih otrok in 10 šilingov (12 kron), kateri se naj razdelijo med otroke. Čudno se je zdelo hranilničnemu uradniku, da prihaja sedaj mož z znanimi mu otroci; prej prišla je njih mati.

„Zgubili so mater“, pravi delavec; „sedaj pa jo moram nadomestovati jaz in storiti za njo, kar je v moji moči!“

Kako vplivajo taki vzgledi na otroke. Že v mladosti naučijo se pridno varčevati in pripravljati za bodočnost, kakor si znaša marivja v polju z mnogim trudem hrano za zimo. Isti pisatelj nam pripoveduje potem sledečo dogodbico: Neki večer je prišel v Penny banko (naša poštna hranilnica) deček, molil uradniku knjižico in zahteval 1 šling in 10 šilingov (v našem denarju 36 kron). Po postavih teh angleških hra

nilnic, mora vaak, kdor hoče vadigniti rad, kakor 20 šilingov (24 kron), teden dni prej vadig sveta napovedati. Uradnik hranilnice ni vedel, kaj naj stori. „Mati ne morejo plačati stanovanja“, pravi deček. „Hočem plačati jaz, dokler bom kaj imel, da bom materi, kar potrebuje!“ — —

Mati bi naj učila in navajala svoje čuro k snagi in redu. Sama snažno in vedno čedno oblečena, naj skrbi, da ne hodijo otroci raztrgani in umazani. Nezakrivljeno uboštvo ni sramota. Otroci, tudi bogatejših staršev, ne morejo nositi vedno nove in lepe obleke. Pa vsaj raztrgana naj ne bo in čunje naj ne visijo raz otroka. Obleka naj bo snažna, nič se da, če je zakrpana.

Pridna gospodinja skrbi za red v svoji hiši. Vaak dan se mora po večkrat pomisliti. Odprite pri tej priliki okna; pustite, da priha v sobo novi, sveži zrak, — in naj si bodo še taka vima! Čedite svoj hram in lepšajte svoj dom, potem boljša imeli vselej v njem prebivati.

V kmetski in delavski sobi ne more biti pohištvo vedno novo in svetlo, pa snažno je lahko. Postelje so lahko lepo postlane, in čista

ljudstvo ter s tem dal povod, da so se začeli na pristojnem mestu za te pomanjkljivosti brljgati. Žičkar pa tudi kot poslanec ne more mezinca dvigniti za kmečke koristi iz lastnega na gona, ako ga na vse ne opozorijo prizadeti. A tudi tedaj je še treba, da mu kdo drugi sestavi prošnjo in interpelacijo, kakor se je to zgodilo skoraj v vseh slednjih zadnjih treh let. Ali je tedaj res tak poslanec najzmožnejši? Od Žičkarja tudi ni mogoče zahtevati, da bi kaj ukrenil iz lastnega nagiba, ker ne pride iz svoje fare.

Drugače je pri D. Hribarju. Kot lastnik časopisa dobi vsak dan točna poročila, je v vedni zvezi z vplivnimi rodoljubi vseh krajev. Njegova podjetja silijo ga se zanimati za vsa dnevna vprašanja, misliti hitro in ukreniti potrebno. V Hribarju bodo tudi kmetovalci imeli delavnega zastopnika.

Kaj je Hribarjeva zmožnost napram Žičkarjevi glede delavcev, obrtnikov in trgovcev, o tem bi bilo škoda zgubljati vsako besedo.

Kdor želi dobro sebi in našemu narodu, tega ne bo vodila na dan volitve le strankarska strast in zasukana agitacija nasprotnikov. Ne bo se strašil prigovarja in rotenja, temveč glasoval bo po svojem prepričanju. Napravil si bo svojo sodbo, kakor oni ugledni mož iz Savinjske doline, ki je rekel: „Žičkar je dober človek, dober duhovnik in celo moj prijatelj. Pa zamera „gor ali dol“ za poslanca ga pa vendar ne morem voliti. Če bi tudi pri volitvi bil njegov prijatelj, moral bi postati sovražnik svojega naroda, ka terega pa vendar še bolj ljubim. Volil bom Hribarja.“

Hribar ali Žičkar?

Ugibal sem že večkrat, zakaj naj volimo g. Dragotina Hribarja za državnega poslanca, a ne dekana g. Žičkarja. Ker si domišljam, da bi moglo moje premišljevanje tudi drugim prav priti, zato Vas prosim, g. urednik, da bi blagovolili moje ali boljše rečeno, občne razloge, ki govoré za g. Hribarja, neokrajšane priobčiti, da jih tudi drugi volilni možje presodijo.

1. Že večkrat sem slišal osebo na shodih govoriti g. Hribarja, a tudi g. Žičkarja. G. Hribar ima močan glas, on govori lepo in gladko, prepričevalno in navdušeno, da ga je veselje poslušati. G. Žičkar pa je svoja poročila navadno iz papirja bral, mečkal je besede skupaj, kakor da bi bil v stiski in torej poslušalcev ni navezal na se.

V velikanški dvorani državnega zbora se mora govoriti gladko in z močnim glasom, drugače niti vlada, niti drugi poslanci ne poslušajo govornika. G. Žičkar ne more tako govoriti, zato ne more med poslanci vzbuditi zanimanja za naše zadeve. G. Hribar bi bil v tem oziru ves drugačen; on zna ubrati tako struno, da ga mo rati poslušati.

2. V državnem zboru potrebujemo Slovenci odločnih in neustrašenih poslancev. G. Hribar je

vsestransko odločen in neustrašen mož, on se ne boji zamere ne na desno, ne na levo, je pa tudi vztrajen. V Celju ga vidimo premagovati vse ovire, četudi ga stanejo, kar hočejo. On je pravi naš mož, ki ve svoji odločnosti, neustrašenosti in vztrajnosti dati potrebnega povdarka. Na vlado pa še bode s posebno odločnostjo pritiskal in se za Slovence potegoval. G. Žičkar ne pozna niti sence Hribarjeve odločnosti, on se pri vladi le več priklanja in ponižno prosi, na mesto da bi naravnost zahteval, kar nam je že v postavi dano. Ne prositi, temveč zahtevati mora poslanec narodnih pravic. Vlada se boji odločnih Mažarov in Čebrov, kajti ti vse odločno zahtevajo, česar žele, proseče in mehke Slovence pa je še vedno prezirala. To smo doživeli za libog najmanj v 1000 slučajih.

Duhovniku se pa tudi ne spodobi, odločno nastopati, kajti vselej mu lahko predbacivajo krščansko ponižnost.

3. G. Hribar je jako podjeten in delaven mož. On je s svojo podjetnostjo in delavnostjo provzročil v Celju in okolici velik preobrt na korist našemu narodu. Z njegovo pomočjo se je v Celju naselil že marsikateri slovenski obrtnik in trgovec. Z njegovo „Domovino“ se vzbujajo slovenski narod tako, da si upamo v najjužnejšem delu Slovenskega Štajarskega kmalu iztrgati iz krem pelj nemškutarstva. Kaj takega ne more g. Žičkar nikjer pokazati. „Slov. Gospodar“, ki sicer ni Žičkarjev, a je z njim v zvezi, ne more tékmovati s Hribarjevo „Domovino“. „Slovenski Gospodar“ izhaja v Mariboru že nad 30 let, a mu nemški nasprotniki izpred nosa trgajo občino za občino, še celo cerkve ponemčujejo, da odmeva do nas obupni klic Slovencev: „Meja se pogreza!“ „Domovina“ pa lahko zakliče: „Slovenci, nemškutarstvo se pogreza, ker deluje v Celju g. Hribar s svojo „Domovino“, če tudi še le samo 10 let.“

4. G. Hribar je neodvisen, a g. Žičkar kot duhovnik odvisen. Kako to? Duhovniki so svojim škofom podložni in ti pa naučnemu ministerstvu t. j. vladi. Če vlada le migne, že zapove škof duhovniku poslanca kako se naj ravna, da bode za vse prav. Na g. Hribarja pa ne more vplivati ne vlada, ne drugi, on je neodvisen. On pozna nad seboj le Boga in pa narod slovenski. Narodova volja, narodna navdušenost in delavnost je njegov zapovednik in nikdo drugi.

5. G. Hribar in g. Žičkar sta sicer oba si nova preproga slovenskega kmeta in se oba zanimata za njega, a jaz rečem, da g. Hribar z večjo močjo in ljubeznijo nego g. Žičkar.

G. Žičkar je potoval po Štajarskem, ker je kot bivši državni poslanec to moral storiti, da je poročal volilcem o državnem zboru. G. Hribar pa je prepotoval ne samo vse slovenski Štajar, temveč tudi vso slovensko Koroško na vse strani, kamor so ga prosili in vabili na shode poučevati in navduševati zatiranega slovenskega kmeta. On je potoval prostovoljno iz narodne navdušenosti na svoje stroške, vzbujal in navduševal je ljudi za sveto narodno stvar, ne da bi ga k

temu silila kaka posebna dolžnost, kakor g. Žičkarja. Štajarski Slovenci se smerno šteti srečne, da imamo vsaj ednega takega moža! Slep je, kdor tega ne spozna, a krivičen, kdor tega noče spoznati. Imenujte mi duhovnika, učitelja, odvetnika, zdravnika ali kogar hočete, nikdo se ne more v tem oziru meriti z Hribarjem.

6. G. Žičkar nima na delavce prav nobenega vpliva, kjerkoli se jim prikaže, ga zasramujejo in ponižujejo, norčujejo se iz njega, češ, da jeclja, da ni sposoben za poslanca itd. Delavci tudi za g. Hribarja niso kaj navdušeni; zato je umevno zakaj so si postavili svojega kandidata Čobala. Toda ker ima g. Hribar dobre lastnosti izvrstnega govornika, potrebno odločnost in tudi voljo, zato upamo opravičeno, da je g. Hribar tisti pravi mož, ki bode kot državni poslanec stopil med delavce in jim na shodih rekel: „Delavci, vi ste tudi del slovenskega naroda, kakor naši kmetje, vi nam ne smete iti v zgubo, vi morate biti naši, jaz poznam vaše trpljenje, a tudi trpljenje kmeta, podajmo si roko, zblížajmo se drug drugemu na rodni tleh naše matere domovine ter si uredimo svoje skupne razmere tako, da bodo na korist delavcu in kmetu ter ob ednem slovenskemu narodu!“

O g. Žičkarju sem slišal v Št. Jurju govorico, da se je baje izrekel, da še za kmeta ni tako hudo, ker se še v koleseljskih okrog vozi. Ne vem koliko je na tem resnice, a to vem, da se je g. Hribar za kmeta še vedno potegoval. On želi, da bi imel kmet lepe koleseljne, vozove, živino, dobro gospodarstvo itd.

7. G. Hribar ni kriv, da ni duhovnik, kakor g. Žičkar. Saj je pa tudi prava sreča, da ni; kajti kot duhovnik bi ne mogel toliko v posvetnih zadevah narodu koristiti, kakor sedaj.

8. Duhovniki so zato postavljeni, da nas uče v cerkvi resnice sv. vere, da vodijo naša duša v večno življenje, v posvetne reči se naj oni le tedaj vtikajo, če jih vprašamo za svet, saj je sam Izveličar rekel: „Moje kraljestvo ni od tega sveta!“

Slabo znamenje bi bilo za nas Slovence, če bi med svojimi posvetnjaki ne imeli sposobnih mož za državni zbor. Hvala Bogu, imamo jih; zato si le svoje posvetne reči sami urejamo. G. Žičkarja pa nikar ne motimo v njegovi sveti cerkveni službi s preobilnimi posvetnimi skrbmi.

9. Še nekaj zelo važnega nas naj nagiba za izvolitev g. Hribarja.

Kakor se je g. Hribar znal povzpeti s svojo zgovornostjo in nepresegljivo delavnostjo med nami, da se ravnamo radi po njem, ravno tako bode znal on vplivati tudi na druge slovenske države poslance. Tisti državni poslanci, ki v državnem zboru bolj dramajo, nego delajo, ki se tam ponižno klanjajo in prosijo, mesto, da bi odločno zahtevali, se ne bodo upali več dramati in klanjati; kajti navdajala jih bode bojazen, da jih g. Hribar v „Domovini“ ne „pohvali“ in ne razkrije njihove mlačnosti. G. Hribar jim bode usmerni zgled odločnosti, delavnosti, neustrašenosti in

rjuha je lahko pokrita po njih. — Skrbna mati mora navajati svoje hčerke prav zgodaj na hišna opravila, vcepiti jim mora v zgodnji mladosti čut in skrb za red in anago. Kar bodo se navadile kot deklice, to bodo — delale kot žene in gospodinje.

Mnogokrat ostal bi mož rajši doma, in ne bi šel v gostilno, če bi bile v njegovi hiši udomačene lepše lastnosti gospodinje. Čital bi v nedeljo popoldne doma prepotrebne gospodarske knjige in časnike, pogovarjal se z ženo o gospodarstvu in se pečal z otroci. Ne zanemarjal bi tako gospodarstva, kakor ga zanemarlja znabiti sedaj. Mesto v gostilno sedel bi k peči in polušal, kako mu sinčlarček čita iz knjige. — Ako nima doma pišče, da bi si jo privoščil malo za priobčilek po trudopolnem tedenskem delu, dal bi si jo na dom prinešiti, — in bi tako preživel dan počitka srečen v krogu svoje družine. Nedelja bila bi mu res nedelja, čas odpočitka in zbiranja novih moči za naporno delo prihajajočega tedna. Če bi pa že šel v krčmo, kar je včasih v razvedrilo potrebno, ne bo izostal do pozne noči in izdajal po nepotrebnem denarja.

Ako pa vlada nered v hiši in je vse nesnažno in umazano, sveda moža ne trpi doma. Ogiblje se domače mize, žene in otrok.

Velik vpliv imate žene do svojih mož! Uporabite ga prav, v svojo in svoje družine korist.

Snaga in red v domači hiši, snaga na domačih, dobra in skrbna vzgoja otrok, navajanje otrok k delu, štedljivosti, k nčenju, k rednemu obisku šole itd., na te stvari bi morali starši najbolj paziti. Imeli bi zdravo deco, na katerih pomoč bi se lahko zanašali. In otroci bi bili in so takim staršem hvaležni in blagrujejo njihov spomin.

IV.

Naloga, skrbeti za telesni in dušni blagor našega naroda, skrbeti za zdrav in krepak naraščaj, premišljevat sedanje zdravstvene razmere, iskati po vzrokih slabotnega in nemoralnega zaroda in skušati pomagati, kjer se le da, — ta naloga je vredna, da se jo poprime vsak, kdor čuti za to količkaj zmožnosti in poklica v sebi. Ta naloga je vredna, da se ji posveti celo življenje. Ne obsega nič manj, kakor reformacijo sedanjih človeških razmer, odpravo one ukorenjene nemarnosti in letargije, v kateri tič

naše ljudstvo. Obsega preustroj življenjskih pogojev posameznih družin in celega naroda. Obsega pa tudi skrb za naš narodni razvoj in bodoči naraščaj — in je v tem pogledu za obrnitev naše narodnosti in za vzbujanje močij, spečih v ljudstvu, preimennitne važnosti.

V štiridesetih letih živel in deloval je na Angleškem vrli Edvin Chadwick. Svoje življenje je posvetil proučevanju in zboljšanju zdravstvenih razmer angleškega naroda, posebno nižjih slojev. Ko je leta 1842 priobčil svoj referat o zdravstvenih in moralnih razmerah nižjih slojev in razkril neznosno stanje angleškega proletarijata, so se odprle magnatom in vladi oči. Referat spravil je na dan nečuvane krivice, ki se gode delavstvu razkril v vsaj nagoti bolj živinako, kakor človeško življenje ubogih družin, stanujočih v luknjah in hlevih in bolehalo od neznanimi boleznimi, in vzbudil velike senzacije. Posedujoči stanovi o teh in enakih razmerah niso niti sanjali. Govorila so dejstva, neizprosní dokazi boleli so oči denarnih močkov in kričali po reformah. — Chadwick imel je zadoščeno, da se je pod vplivom njegovih referatov in nasvetov začelo relevanti zdravstveno vprašanje in da je sklenil parlament mnoge

vztrajnosti, kar bode koristilo jako mnogo ne samo štajarskim, temveč tudi koroškimi in drugim Slovencem.

G. Žičkar ni imel na druga poslance prav nobenega vpliva.

Sveta narodna dolžnost slehernega narodjaka je volilne moče svoje občine na te lastnosti g. Hribarja primerno opozoriti; volilni moče pa bode pokazali, da razumejo glas razsodnosti in da hočejo po svojem novem poslancu g. Hribarju mnogo več koristiti slovenskemu narodu, nego po g. Žičkarju.

To je moje mnenje in prepričanje. V dan volitve se vidimo v Celju! Bog in narod!

I. K. volilni mož.

Celjske in štajarske novice.

† Nikolaj Rüpschl.

Dne 24. t. m. ob 9. uri dopoldne pokosila je smrtna kosa moža-narodnjaka stare korenine. Zatisnil je na veke oči Nikolaj Rüpschl, zdravnik in posestnik v Št. Jurju na juž. žel. v 70 letu svoje starosti. Rajni bil je znan širom domovine kot blag in navdušen narodnjak in značajen rodoljub. Dasi že siv starček, bil je vedno dobre volje in vsakdo počutil se je srečnega v njegovi družbi. Tudi reveži šentjurske občine bodo težko pogrešali očeta Rüpschla, kajti marsikom je on utri solza. — Pogreb njegov dne 26. t. m. pokazal je koliko ugleda in koliko spoštovanja je užival blagi promisljeni. Na tisoče ljudstva in gospode od blizu in daleč spremilo je njegove telesne ostanke k večnemu počitku. „Celjsko pevsko društvo“ pomnoženo še z do. mačimi pevci zapelo mu je pred hišo in ob odprtem grobu pesmi žalostinki. Takega pogreba Št. Jurij še ni videl in ga tudi kmalu ne bode. Čast njegovemu spominu!

(Štajarski deželni zbor) se je preložil dne 20. t. m. Rešile so se le deloma finančne zadeve.

(Silvestrovo veselico) priredi svojim članom kakor običajno tudi letos „Narodna čitalnica“ v Celju. Spored je jako zanimiv. Posrečilo se je privabiti izborni pijanistko gospo Marijo Kokot, ki bode na klavirju proizvajala koncertno ilustracijo slovenske narodne pesmi „Po jezuru“ od A. Foersterja ter ouverturo iz opere „Abu Hasan“ od C. M. Weberja. Naša primadona gospica A. Vračarjeva nam bode zapela A. Nedvedovo „Njega ni“ in Vilharjevo „Mrtva ljubav“. Sve nastopi tudi pevski zbor v par točkah. Omenjamo le A. Foersterjevo težavno skladbo „Kitica“ ter Korunovo „Slovanska pesem“ s spremljevanjem orkestra. Sodelujejo tudi naši telovadci v posebni skupini. Obeta se nam celo krvava rimska tragi-komedija „Karakala“, kakršne ne pozna literatura nobenega drugega naroda. Za polnoči sestavlja spretni g. Benčan krasno alegorijo. Prelepe dobrotke bode prinašal srečolov. Vse odmore izpolnjuje naša narodna godba. Zabave torej ne bo, nedostajalo.

Ilepih, človekoljubnih postav in gledal na njih strogo izvršitev. Sploh moramo Angležem izreči priznanje, da so pri vsaj svoji asebčnosti skušali rešiti socialno vprašanje in odpraviti krivice in rane, katere je zavdalo menčesterstvo začetkom tega in koncem prejšnjega stoletja angleškim delavskim slojem. V tem oziru prekosili so vse kontinentalne države.

Kakor povsod, tako smo tudi v tem obziru v Avstriji zadnji. Sicer obstoje pri nas še nekatere postavbe tičoč se zdravstvenega vprašanja, — pa ravno tam jih manjka, kjer bi bile najbolj potrebne, da bi se odpravile mnoge nesrečne in za sedanjost dobo uprav aramtne razmere. Naloga vseh poklicanih činiteljev in vseh onih slojev, ki po obstoječih razmerah lahko kaj pripomorejo k rešitvi tega dela socialnega vprašanja, vprašanja glede stanovanj, zdravstvene kontrole hiš, policijskih odredov pri zgradbi novih poslopj, ureditvi stanovanj itd., sploh k aboljanju življenjskih pogojev delavskih in kmetijskih slojev, naloga vseh je, da zastavijo vse svoje moči v korist našemu narodu in njega napredku. Čvrst, zdrav in telesno krepak narod je tudi duševno čil in razvit, in ni se nim hati pogina.

(Glavna skupščina okr. zastopa celjskega) vršila se je v soboto dne 22. t. m. Vse točke dnevnega reda bile so rešene. O skupščini še prinesemo obširno poročilo.

(Osebnost) G. Ivan Šket, avskultant pri tukajšnjem okrož. sodišču, je bil pretečeni teden promoviran v Gradcu doktorjem prava.

(Celjsko pevsko društvo) imelo je dne 21. t. m. svoj redni občni zbor, ter se je novi odbor sestavil iz sledečih gospodov: predsednik dr. Vladimir Ravnihar, podpredsednik Rafko Salmič, tajnik Miha Korošec, blagajnik Rudolf Volovšek, arhivar Fran Dobršek, odbornikova namestnika Ivan Kobilca in Ivan Šuber. Ta imena zasigurajo nam še v bodoče obilico prijetnih večerov, tembolj ker je tudi zaslužni kapelnik celjske narodne godbe g. Fran S. Korun kot izborni pevodja ostal društvu še nadalje zvest.

(„Jour fixe“) v velikem stilu z mnogo vrstnim in zanimivim sporedom priredi v kratkem „Celjsko pevsko društvo“, ki hoče z istim ustvariti edno izmed svojih najboljših zabav. Rediteljstvo tega, kakor se alihi nad vse originalnega večera je v rokah naših prvih aranžerjev narodnih veselja.

(Zdravstveni pregled.) Pretečeni teden si je ogledoval deželni zdravstveni nadzornik dr. Possek Celje ter izjavil, da je še marsikaj gnjilega v mestu. Izrekel je željo, naj bi se prihodnje leto mesto zopet pregledalo glede zdravstvenih razmer.

(Volilnim možem) priporočamo še enkrat, da pazijo na svoje legitimacije in volilne listke. Volilni listek, kadar je izpolnjen, ni treba kazati nikomur in ga oddati le volilni komisiji. Legitimacije pa je treba spraviti tudi po volitvi, ker če bi slučajno nastala ožja volitev, voliti bo smel le oni, ki bo imel legitimacijo.

(„Slovenski Gospodar“) pripoveduje gorstasno nezmisel in neresnico, da bode imel ljudski kandidat g. Dragotin Hribar v celjskem okraju le kakih 20 glasov. Na to budalost povemo, da šestkrat ali sedemkrat 20 glasov je gotovih. Zmislili pa so si nasprotniki to bedarijo le radi tega, ker jo mislijo porabiti za agitacijsko sredstvo v drugih okrajih. Torej pozor volilni moče!

(Žičkarju se godi slaba!) Zato je pač najbolj dokaz zbegana pisava „Slov. Gospodarja“. V začetku se je glasila v tem listu izjava za izjavo, da bo „vse zanesljivo“ Žičkarjevo. Tedaj so gledali Žičkarjevi agitatorji skozi povečalno steklo. Pozneje so poskušali enkrat gledati s prostimi očmi, in zmanjkalo je nakrat tiste „ogromne večine zanesljivih mož“. Tedaj je začel list tarnati ter rotiti agitatorje, naj napnejo vse sile, kajti veliko je — omahljivcev. Od zadnjega časa pa si ti ljudje sploh ne upajo več gledati resnice, temveč z zatisenimi očmi sanjajo o 150 Žičkarjevih in 20 Hribarjevih volilcih. Ko bi prjetne svoje sanje obdržali zave, bi jim človek ne zameril, kakor hitro jih pa tiskajo, je to — farbarja in premišljena neresnica.

(Žičkar se boji svojih volilcev) V Savinjski dolini je marsikateri Žičkarjevega moža spreobrnilo, da mu ne bo dal glasu, ker se Žičkar ne upa priti med ljudstvo. V celi volilni borbi ni priredil niti ednega javnega shoda. Ali je opustil to iz udobnosti ter rajši prepušča vso skrb svojim stanovskim tovarišem, ali pa se boji izgubiti na shodih kaj onega sijaja, ki so mu ga „nabarjali“ okoli njegove glave somišljeniki v Mariboru in Ljubljani ali pa se sploh boji javnosti. Edno kakor drugo ne govori baš priporočljivo zanj. Ako je Žičkar varen tako udobnega življenja, da ne pride na noben shod, je to dokaz, da tudi kot poslanec ne bi razvil posebne živahnosti. Če se boji, da bi s svojim javnim nastopom pokvaril one hvalospese, katere kupejo zanj somišljeniki, je zopet dokaz, da so vse te hvale lepe pene, katerih se ne sme dotikati, da ne razočajo. Če pa se sploh boji javnega nastopa pred volilci, pa ni zmožen ne vredne poslaniške časti. Tistih socialno-demokratskih revolucijev, o katerih je sanjal v svoji mučeniški domišljiji, se seveda vendar ne boji. Saj papir se ni bomba. Vse skupaj pa le potrjuje resnico njegovih lastnih izjav, da bi ne bil rad poslanec. Čemu ga pa še silijo? Pri-

ljena reč ni nikjer dobra, najmanj pa v idealnem in požrtvovalnem narodnem delovanju.

(Hribarjevo protje) še nekatere gospode vedno skrbi. Nič se ne morajo spoprijazniti, da se jim grdo naloževanje ni obneslo. Jeri jih, da prihajajo na shode tudi moče iz posvetnih stanov, ki imajo lastne oči in ušesa ter pozneje odločno zavrnejo zvito laž, kakor je to storil zadnjič naš ljutomerski dopisnik. Neresnica je že iz ust navadnega človeka grda, če pa se je hotelo z njo komu na ugledu škodovati in to od odlične osebe, pa je pravzaprav kaznjiva.

(Slabi primeri) V „Slov. Gospodarju“ primerjajo Žičkarja s sadnim drevesom, ki rodi dober sad povsod, kamor ga postaviš. To je jako ponesrečena „pergiba“. Dravo rodi, le tam, kjer stoji. Ako presadimo drevo, ki že rodi, na drug kraj, bo usahnilo; če pa presadimo n. pr. naš jablan v južne kraje, sploh ne bo rodilo ako bo tudi rasel. Tako nekako bo z Žičkarjem. V svojem duhovskem poklicu na Vidmu lahko pač rodi, če pa ga presadimo na Dunaj, pride pod drugo sapo, ki mu cvetje odnese.

(Obrekovanje z grdim namenom.) O pristnem narodnem rodoljubju našega kandidata Hribarja ne upa dvomiti niti njegov politični nasprotnik. Vendar si drzne „Slov. Gospodar“ pisati, da se dá Hribar podpirati od naših največjih sovražnikov in najgrših odpadnikov, od nemčurjev, nemških nacionalcev, itd. Ali Vam ne požene tolika nesramnost rudečice v lice? Ali ste res zatajili vse pošastenje v političnem boju? Za tako obrekovanje Vas bo sodilo ljudstvo, ki pozna Hribarjeve zasluge.

(Slomškovna profanacija.) Volilna borba v „Slov. Gospodarju“ je prešla že naravnost v podivjanost. Nobena reč ni tem ljudem dovolj sveta, da je ne bi potegnili v agitacijsko blato. Sedaj že mora celo naš ljubljane Slomšek z zvišenega svojega etališča v volilno borbo. „Slov. Gospodar“ piše namreč: „Bodi torej slaven sklep Slomškovih slavnosti ta, da volilni moče pete skupine na Štajarskem izvolite za poslanca gosp. Žičkarja.“ To je drzno onečaščenje spomina na velikega Slomška, katerega vsi slavimo. Nad tako profanacijo se sgrajajo celo oni starejši duhovniki, ki ljubijo svoj idealni poklic in svojega prednika Slomška. Kam pridemo?

(Imenovanje.) Dvorni svetnik dr. Frano baron Mensi pl. Klarbach, je imenovan podpredsednikom deželnega finančnega ravateljstva na Štajarskem.

(Osebnost) Pravosodni minister je premestil naslednje gg. notarje: Karol Hansa od Sv. Lenarta v Slov. Bistrico, Vinc. Toplak iz Šmarja k Sv. Lenartu, Vilbald Svoboda iz Tržiča v Šmarje in Vinko Kolšek iz Loka v Sočtanj.

(Umrli) je dne 18. t. m. g. Anton Menzarič, javljarni duhovnik pri Sv. Križgardi pri Mariboru. R. i. p.!

(Imenovanje.) Orožniški stražmešter Karol Živko je imenovan davčnim pristavom.

(Vlak je povozil) pretečeni teden blizu Tremarjev med Celjem in Laškem uslužbenca Stefana Žoharja. Odtrgalo mu je obe nogi, a je štiri cele ure zaman klical pomoči. Bilo je namreč ponoči in na samotnem kraju. V bolnišnici so mu odrezali obe nogi, a že drugi dan je umrl.

(Žganje-hudičeve olje volilni pripomoček) Žičkarju iz Koprivnice pri Rajhenburgu se nam piše, da je na dan volitev volilnih mož na V. kurijo župnik g. Prešeren delal „ljudsko voljo“ z več steklenicami — žganja. Župnik svet kaj rad pridiguje, da je žganje — hudičovo olje, a ra tako sveden trenutak, kakor so bile volitve na Žičkarja, kupi je sam župnik kmatom več steklenic žganja. Kaj si pač naj še mislimo!

(„Edinost“, katoliško-slovensko politično društvo v Vejniki) ima svoj letni občni zbor prihodnje nedelje, dne 30. decembra 1900 ob 3. uri popoldne v prostorih gosp. Vračarja s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo tajnika o stanju društva. 2. Volitev novega odbora. 3. Sprejemanje novih udov. K mnogobrojni udeležbi vlijudno vabi načelnik.

(Konjska čitalnica) priredi dne 31. t. m. v svojih prostorih Silvestrov večer po sledečem sporedu: 1. „Dama“, poje pevski zbor. 2. „Lepa

naša domovina", udarjajo tamburaši. 3. Šaljivi nastop. 4. „Na straži“, poje pevski zbor. 5. „Po jezuru“, udarjajo tamburaši. 6. Šaljivi nastop. 7. Govor predsednika čitalnice o prestopu v novo stoletje. 8. Prosta zabava in ples. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Tamburaši čitalniški nastopijo ob tej priliki prvič pred občinstvom. Opozarjajo se na Silvestrov večer posebno konjiški okoličani, ki se ob tej priliki, predno gredo k polnočnemu opraviilu, par uric lahko imenitno zabavajo. Sploh bi bilo želeli, da kažejo okoliški kmetje več zanimanja za čitalnico, nego doslej.

(Konjiško učiteljsko društvo) zboruje v četrtek, dne 3. pros. 1901 ob 10. dop. v slov. šoli v Konjicah po nastopnem sporedu: 1. Petje. 2. Zapisnik. 3. Predsed. naznanila. 4. Podavanje tov. Kozuha o prostoročnem risanju. 5. Poročilo tov. o zvezi južnostaj. učit. dr. 6. Iz praelne skrinjice. 7. Slučajnosti. Pevci in pevke se zberejo že ob 9. v čitalnici k pevski vaji. Pelo se bode iz Moh. pesm. II. d. str. 17. Na straži, str. 137. Kukavica, stran 138. Hruica očetova. Slavnemu čitalniškemu odboru se izreka prisrčna zahvala na uslugi, ki jo je storil učit. dr., prepustivši mu sobo i pianino za društvene pevske vaje.

R. Jurko t. č. predsednik.

(Slovenci šmarškega okraja) Wratobkoti in Wisenjaka zvalili so v Šmarje na volilni shod trije „kolarji“ in sicer: Kolarič, Kolar in Oberkolar. Srednji teh je trgovec sredi trga, druga dva sta pa uradnika sodnije. Slovenci spomnite se pri nakupovanju, s kakšnimi poslanci hoče trgovec Kolar in Schreiner Edi vas osrečiti!

(Učiteljsko društvo za ptujski okraj) zborovalo bode dne 3. januarja. 1901 ob polu 11. uri dopoldne v okoliški šoli a sledečim sporedom: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Letno poročilo. 4. Končni sklep glede predelanega rokopisa „Slomšek kot pedagog“. 5. Volitev dveh pregledovalcev društvenih računov. 6. Volitev novega odbora. 7. Slučajnosti. Kobilni deležbi vlnudno vabi predsednik.

(Uravnava Pesnice.) V štajarskem dežel. nem zboru je 20. t. m. poslanec Orng interpeliral deželni odbor zaradi uravnave Pesnice. Deželni odbornik dr. Schmiderer je odgovoril, da so po gejanja z vlado celo zadevo zavlekla ter se vedno manjka izjava poljedelskega ministerstva.

(Višje doklade na žganje ne bo.) Ker je dalmatinski deželni zbor odklonil zvišanje do klade na žgane pijače, opustiti so morali tudi ostali deželni zbori tako zvišanje.

Volilno gibanje.

Volilni shod vrši se v nedeljo, dne 30. t. m. ob 8. uri popoldne za občine okr. glavarstva Ptuj v gostilniških prostorih g. Martin Čeha pri Sv. Marku pri Ptaju (Markovcih). Volilci, po sebnosti pa še volilni možje iz občin okr. glavarstva Ptuj, udeležite se za gotovo tega shoda, ker se pri tem shodu predstavi kandidat V. kurije Dragotin Hribar, ki bode razvil svoj program. O tem možu se trosijo zadnji čas velike neresnice, zato je treba, da ga sami slišite in sodite.

Narodni volilni odbor.

Volilni shod v Gornjemgradu.

Dasi se je ta shod vršil že ob polu 9. uri v jutro in imajo volilci tam 2—3 ure hoda do Gornjegagrade, so bili vendar vsi prostori ob določeni uri dubkoma polni. Bilo je več kakor 300 mož, res pravih korenjakov, navzočih. To kaže koliko je zanimanja za to volitev in koliko za ljudskega kandidata V. skupine za Dragotin Hribarja. Točno ob določenem času pozdravi g. Rado Pustoslavšek navzoče in predlaga tržana g. Krajca predsednikom, kateri je bil brez ugovora jednoglasno tudi predsednikom proglašen. Ta je dal besedo kandidatu g. D. Hribarju. Kaj bi pripovedoval o njegovem programu, saj točka za točko, stavek za stavkom, je kazal, da imaš pred seboj moža, katerega je bridkost življenja izničila, kaj je življenje, kaj delo. O narodnem gospodarstvu v osem in vseh strokah, gotovo še ni nobeden tako govoril v Savinjski dolini. Videl pa si tudi na resnih obrazih volilcev, kako čutijo z govornikom in kako jim ta govori iz srca. Dolgo je govoril g. kandidat, a vsak stavek je bil nov in poln pomenov. Ni čuda torej, da je zabučalo kakor valovanje, ko je vprašal g. predsednik, kdo je pravi,

kdo je ljudski kandidat, Hribar, edino Hribar! Oglašil se je k besedi g. kaplan Ferme in vprašal kandidata, kako si misli spraviti v sklad napredno in versko šolo. Gospod D. Hribar mu je prav razumljivo pojasnil, da naprednost šole in strokovne izobraženosti nikakor ne utesnuje in ne zavira verskega prepričanja, ker naprednost slovenska se ne sme staviti v eno vrsto z židovskim liberalizmom. Gospod kaplan je čital napisane stavke, katere je baje prepisal iz „Učit. Tovarisa“ in hotel dokazati, da so gg. učitelji brezverci. A nadučitelj iz Nove Štife g. Kelo pokazal je v pravi luči, kakšno je slovensko učiteljstvo. Njegov govor je izvalil marsikomu solze iz oči in gospodu kaplanu popolnoma sapo zaprl. To so bili dokazi, o katerih ni dvomil nikdo, tudi g. kaplan ne. Slovensko učiteljstvo ostane dika olike in napredka našega ljudstva.

Stavila so se še razna vprašanja na kandidata, ki so bila rešena vsem v največjo povoljnost. Bridko pa se je obsodilo nereshično in žaljivo pisavo „Slovenskega Gospodarja“, ki s to pisavo le koplje grob svojem ugledu. Besede, katere je govoril ljubenski g. župnik Dekort v svojem cerkvenem govoru pri neki priliki, razkrivale so dovolj, kako je obsojati lažnjivo in obrekljivo pisavo — ter tako agitacijo — povedal jih je gosp. Kelo, in se glase: „Kristus je na Golgati odpustil razbojnikom in prešestovalcem, tatovom in goljufom, a lažnjivcem in obrekovalcem pa ni odpustil.“ To je bil krasen shod, ki se je zaključil ob polu ednajsti uri dopoldne.

Volilni shod v Mozirju.

Dne 23. t. m. se je tukaj v prostorih Ivana Tratnika vršil volilni shod, pri katerem se je svojim volilcem predstavil kandidat za V. kurijo Dragotin Hribar. Udeležba je bila kljub že skoraj smešni nasprotni agitaciji, tako obilna, da so bili vsi prostori kar natlačeni. Prišli so volilci iz občine Mozirje, Kokarje, Rečica; nekaj pa jih je bilo tudi iz Letuša, Bočne, Gornjegagrade in še iz drugih krajev, tako, da lahko rečemo, da je bila na tem shodu zastopana skoraj vsa Gornjesavinska dolina. V imenu narodnega volilnega odbora v Celju je vse zborovalce kar najprisrčneje pozdravil nadučitelj g. Fr. Praprotnik, predsednikom pa se je izvolil ednoglasno g. Ivan Lipold in njegovim namestnikom g. A. Milnar. Predsednik predstavi sedaj zborovalcem g. kandidata Drag. Hribarja, kateremu vsi zakličejo burni „živio“. Lipold pozivlje navzoče, da skrbno poslušajo, kako bode kandidat razvil svoj program ter mu poda potem besedo. Drag. Hribar je potem v preizvrstnem in dobro premišljenem govoru, ki je trajal čez 1 uro, razvil svoj program. V narodnem oziru, pravi govornik, deloval bode z vsemi svojimi močmi na to, da se postavno zagotovljena enakopravnost vseh avstrijskih narodov tudi dejansko izvede. Potem je obširno razpravljaj o svojem gospodarskem programu. Povedal je, kako naša tako lepa država, ki bi bila lahko edna prvih na svetu, od leta do leta bolj nazaduje, med tem ko druge države neprestano napredujejo. Največ je temu kriv neproduktivni državni zbor, v katerem sedi največ takih ljudi, ki so od države odvisni, ki imajo od nje stalne in zagotovljene dohodke in ki torej tudi nimajo in ne morejo imeti pravega zmišla in srca za potrebe delavskega, obrtniškega in malokmetijskega stanu. To priča že tudi to, da se v V. kuriji, katere se je edino za ta stanove ustanovila, silijo poslanci, kateri imajo v drugih kurijah dovolj za stopnikov svojih interesov ter hočejo tako naj bolj produktivnim stanovom proti želji in volji postavodajalca pot v državni zbor zabraniti. Ako tedaj hočemo, da se bode dovolj varovale koristi tistih stanov, ki največ delajo in trpijo, ki svoj težko prislužen kos kruha s solzami jedo, tedaj si moramo pač zbrati poslance iz svoje arede, kajti le taki poslanci poznajo dobro težnje teh stanov in oni bodo tudi najbolj vedeli, kako jim opomoči, kako in katera sredstva jim podati, da bodo zamogli zadostiti terjatvam življenja, pa tudi države, katere terja od njih ogromnih davkov. Skrbeti jim bode tudi za to, da se človek, kateri je celo svoje življenje posveteno delal, na starost ne bode vrgel čez vrata,

kakor se to dogaja sedaj. Kar se tiče naših gospodarstvenih razmer na kmetih, tako mora biti naša skrb, da povzdignemo umno kmetijstvo, da se z vneemo poprimemo zlasti onih kmet. panog, katere nam največ dobička obetajo. Skrb države pa bode, da si ljudstvo v teh strokah pridobi dovolj potrebnega znanja.

Ker pa kmetijstvo samo našim razmeram nikakor ne zadostuje, ker pri njem ne najdejo vsi ljudje dovolj zaslužka, zato je potrebno, da se oživi zlasti tudi obrtnija in kupčija, kateri obe takorekoč spita in po katerih edinih je mogoče našemu ljudstvu dospeti do večjega blagostanja. Ako se pri nas razvije industrija tako, kakor v drugih bolj naprednih deželah, potem bodo ljudje pri nas našli dovolj kruha in ne bode se jim treba izseljevati na Nemško in v Ameriko, kjer potem svoje moči žrtvujejo tujim narodom, mesto, da bi jih posvetili svoji domovini in svojemu narodu. Pa tudi kmet bi pri dobro razviti industriji in kupčiji mnogo bolje izhajal, kakor sedaj, ko mora svoje dosti-krat s tolikimi žulji pridobljene pridelke prodati pod ceno, samo da dobi nekaj denarja, katerega tako krvavo potrebuje. Potem bi se naravni pridelki prodali naravnost odjemalcem in ne prekupcu, kateri navadno ves masten dobiček spravi v svoj žep, tišči pa, ki se je najbolj trudil, pa včasih niti toliko ne dobi, da bi se mu povrnilo gotovi stroški. Zato bode treba poslancem premišljevali in se za to potegovati, da se ustanovijo v naši deželi večja obrtniška podjetja, za koje imamo povsod dovolj pogojev, kakor vodno moč, gore polne rudnin. Če pa mi tega storili ne bomo, tedaj bodo to storili tujci, ki se bodo potem bogatili od naših prirodnih in naših žuljev. Da se pa taka večja obrtniška podjetja omogočijo, zato mora dati država vsemogoče oljšave ter mora tudi z denarjem vmes poseči, kakor se to godi n. pr. na Ogrskem. — Da se naše ljudstvo dobro izobrazi, kakor to z največjo silo zahteva naš napredujoči čas, zato je treba dobrega in korenitega pouka, tako v prvotnih znanostih kakor posebno še v raznih kmetijskih in obrtnih strokah. Druge države so tudi v tem oziru daleč pred nami. One namreč dobro vedo koliko je vredna dobra narodna izomika, koliko ona pripomore k splošnemu blagostanju, kako ona silno vpliva na splošno narodno življenje, na razvoj, razcvit in tudi moč države. Zato se bode on vedno potegoval, da država skrbi za dobro šolako omiko, da ustanovi potrebno število kmetijskih in obrtnih šol, in sicer na državne stroške, kajti država ima od šolstva največ haaka, zato je tudi njena dolžnost, da zanj največ žrtvuje.

Istotako se bode z vsemi močmi trudil, da se malemu posestniku zmanjšujejo raznovrstni, dostikrat povsem nepotrební in tudi krivični stroški pri raznih uradih in bo tudi po svoje podpiral akcijo, katere se je že pričela, da se po državi c. kr. notarijat.

Kar se tiče vere in krščanskega življenja, pravi kandidat, ga tako ni človeka, ki bi mu zamogel v tem oziru le količkaj kaj očitati in vse, kar se sedaj o njem piše in govori, ni nič drugega, kakor ostančna laž, gdo obrekovanje in krivično natolcevanje, ki ima edini namen premotiti nerazsodne ljudi. Nikdar še nisem kaj storil proti veri in tudi no bom, kakor Vam to jasno priča „Domovina“, katere že celih 10 let zahaja med vas. Kakor drugi moji tovariši kandidati, tako kandidujem tudi jaz na podlagi gesla: „Vse za vero, dom, cesarja!“

To je v glavnih obrisih moj program. Ako me počastite s svojim zaupanjem, potrudit se bodem pošteno zastopati vaše koristi, tedaj se bode gotovo tudi kaj doseglo v vaš prid in blagor, v srečo naše domovine in našega rodu. Ako pa mislite, da nisem vreden, biti vaš zastopnik v državnem zboru, tedaj se radi tega tudi ne bomo sovražili, temveč si ostanemo prijatelji, kakor smo si bili dosihdob. Nezmislno je in tudi krščansko ni, radi različnih političnih načel, vnemati in gojiti sovražstvo; kaj takega jaz ne pozn-am.

Bog torej daj našemu milemu narodu dobrih in poštenih, pa tudi neustrašenih zastopnikov in Bog mu daj ušakati vselejših dni, kakor jih uživa sedaj!

Temu tako izbornemu govoru so vsi navzoči z živahnimi medklci pritrjevali; ko je pa govornik končal, priznalo navdušenje kar ni hotelo pojenjati.

G. Alojz Goričar, ki dobi sedaj besedo, pravi, da si moramo samo v čast šteti, da smo si izbrali tako izvrstnega govornika za kandidata in naj torej tudi naši volilni možje dobro premislijo, komu bodo dali svoje glasove. Ako dajo svoj glas komu drugemu, kakor Hribarju, tedaj naj vedó, da se to nikakor ne strinja z voljo ljudstva, katero želi Hribarja imeti svojim poslancem, ampak da je to volja le nekaterih, ki so z nezasišanim pritiskom sicer zmagali, ki pa ne smejo nikdar reči, da zastopajo voljo ljudstva, in če to vendar le rečejo, tedaj vedoma lažejo, o čemur tako prepričevalno sodi in govori naš današnji tako veličasten pojav narodne volje. — Ravno v tem amisu spregovoril je tudi g. Ant. Elender, ki je dejal, da nas je bilo vse veliko veselje, poslušati tako izvrsten govor g. kandidata, v katerem je toliko dobrih in jedrnatih misli, zato je pač nas vseh, ki smo danes tukaj zbrani, najskrenejša želja, da bi gospod kandidat tudi v državnem zboru imel priliko povzdigniti svoj krepak glas za naše vsestranske koristi ter delovati v amisu programa, katerega je ravnokar s tolikim premislekom tukaj razvil.

G. Fr. Praprotnik se govorniku še posebej zahvali, ker hoče tako krepko pospeševati vse splošno narodno izobrazbo, kajti to je edini pot, kateri nas dovede do večjega blagostanja, do večje sreče, in tako tudi do večje narodne samostojnosti in zavednosti, kakor to neovrgljivo dokazujejo države, katere v povzdigo narodne izomike in tako tudi narodnega blagostanja živujejo velike vsote. G. Ant. Žager še omenja, da se bodo občinam bremena jako olajšala, ako prevzame država večji del šolskih stroškov. Ker nam je g. Hribar obljubil, da hoče tudi to vprašanje spraviti na dnevni red, zato smo prepričani, da bode, ako ga bodo tudi drugi naši poslanci pošteno podpirali, dosegel pri svoji nespoglivi in železni volji tudi dovolj uspehov in zato povdarjam, da je na naše volilne može vplivati, da izpolne dne 3. januarja voljo danes tukaj zbranega ljudstva ter oddajo svoje glasove Drag. Hribarju.

Ker se nihče več ne oglasi k besedi, pozivlja gospod predsednik vse navzoče, da se izreko, ako so za Hribarja, na kar je po vsej dvorani zaoril krepki „živio“ klici in g. predsednik izjavi, da mu je ta glasen pojav znamenje, da se kandidatura g. Hribarja enoglasno sprejme. Ko pa še vpraša, če kdo želi drugega kandidata, ne oglasi se nihče. G. Drag. Hribar se torej proglasi kot edini kandidat za V. kurijo, kateremu huče ljudstvo izkazati svoje zaupanje. Sedaj zatvori g. predsednik to tako veličastno zborovanje ter izreče še željo, da bi se ljudstvo zdramilo, da bi spoznalo prave prijatelje, in da bi se ne dalo od nikogar motiti in slepiti ter da bi dne 3. januarja prihodnjega leta izvolilo g. Dragotina Hribarja svojim zastopnikom v državnem zboru na Dunaju.

Volilni shod na Grobelnem

Vakantni se je radi pogreba blagega narodnjaka N. Rapschina za dve uri. Ljudstva nabralo se je na tisoče že ob določeni uri. A ker kandidat g. Dragotin Hribar ni prišel ob pravem času, se je ljudstva precej razšlo. Ob 5. uri pripelje se ljudski kandidat g. Dragotin Hribar in od daleč zaorije mu „živio“ klici v pozdrav. Obe dvorani gostilne g. Kavčiča in vai prostori bili so naenkrat tako natlačeni, da se ni bilo moč ganiti, pred hišo pa je ostalo na stotine ljudstva. Predsednikom shoda se izvoli ednoglasno posestnik iz Ponikve g. Vrečko. Ta na kratko pozdravi navzoče volilce in kandidata, kateremu odda besedo.

V lepem, razumnem in stvarnem govoru pojasni kandidat g. Dragotin Hribar, kako je prišlo do njegove kandidature in razloži kako bi deloval kot poslanec, če si ga ljudstvo izbere svojim zastopnikom v državni zbor. Ljudstvo navduševalo se je od točke do točke in glasno pritrjevalo govorniku in ko je končal, odbravala ni bilo ne konca ne kraja. Gospod predsednik vpraša ima li kdo kaj pripomniti k ravno skesanem govoru ali pa sploh kako želja, ker

kandidat rad pojasni vsako stavljeno vprašanje. K besedi se oglasi šentvidski g. župnik I. Gajšek ter vpraša kandidata, če je v kaki zvezi njegova kandidatura z agitacijo z „Vollnim katekizmom“ in kako stališče zavzema on proti taki agitaciji? G. kandidat D. Hribar odgovori nato takole: „Pozvalo se me je že tudi od druge strani odgovoriti na stavljeno vprašanje, izjavljam tedaj pod častno besedo, da nisem v nobeni zvezi niti osebno niti moja kandidatura z omenjeno brošurico in da z mojo vednostjo niti edna oseba ni prejela omenjene knjižure in da je jaz niti sam nisem še prebral, dasi sem jo prejel. Jaz sem sovražnik vsake lažnjive in zahrbtnje agitacije, ker se potegujem za pošteno in pravično stvar ter želim, da se javno in brez strasti obravnava program ednega ali drugega kandidata. Prepričan pa sem tudi, da bode moja želja prodrla, da si bode ljudstvo izbiralo samo svoje zastopnike, ki bodo splošno in strokovno izornikani, če tudi brez klasične izobrazbe, in ki bodo imeli smisla za svoje poslanstvo in tudi tako delovali. Razmere, da se izbere le oni poslanec, ki ima ravno čas in nič ne izgubi, se morajo nehati, če hočemo, da dobimo delavne in nevstrašene poslance. Jaz ne kandidujem niti iz kljubovalnosti niti iz mislčevanja, temveč se potegujem le za svoj uzor. Naj se piše in govori o meni kakoli hoče, jaz bodem hodil svojo pot, ta pot bode pa v korist volilcem in milemu narodu.“ „Živio“ in „slava“ klici zopet ni bilo konca ne kraja. Stavila so se še nekatera manj važna vprašanja, na katera je kandidat z isto sigurnostjo in temeljitostjo takoj odgovoril. Kipelo je precej med volilci in ker stvarnih vprašanj več ni bilo, zaključil gospod predsednik zborovanje. Tudi ta shod je bil jasna priča, kaj je ljudska volja, a nekateri gospodje so še vedno slepi. S kakim navdušenjem se je poslavljalo ljudstvo od kandidata D. Hribarja, ko se je ta po shodu takoj odpeljal, je težko popisati. Godba je igrala „Naprej zastava Slave“, ljudstvo pa orilo Bog živi. Bog ohrani našega kandidata, z Bogom, na avidenje!

Volilni shod v Smarju pri Jelšah.

Več sramote še nikdar nobeden nemški taraki kandidat ni doživel, kakor sta jo doživela Wratschko in Wissenjag, ko sta sklicala na dan 23. t. m. volilni shod v Smarju pri Jelšah. Z njim vred skusili so Suppanz, kakor tudi vsi šmareki nemčurji, kaj se dandanes pravi, nemškutarke shode med Slovenci prirejati. Predsednikom je bil izvoljen vri narodnjak kmetovalec Jože Zdošek, po domače Kristan. Prvi je govoril dr. Karlovšek. Ker so se drznili uskokiti Suppanz, najeti blapci in drugi nemškutarji v govor posegati, bili so na stotine zbrani slovenski volilci tako raztogoteni, da je nastal nepopisni vihar in velika nevarnost, valed česar je moral predsednik takoj zaključiti zborovanje. Orožniki so spremili kandidata Wratschkota, potem seveda, ko niti k besedi prišel ni, tako tudi Suppanz in slednjič Wissenjaga. Pruskega kramarja Ignaca Leskoschegga, kateri je sicer slovenskim volilcem zatrjeval, da je odločen Slovenec, posadili so s tako silo na cesto, da so se na vratih šipe pobile. Ko se je ljudstvo razšlo in ko sta se Wratschko in Wissenjak drznila še edenkrat priti nazaj v gostilno, so ju slovenski volilci posadili zopet na hladno. Zasedla voz, je na stotine zbranih volilcev kvižgalo, tako, da se je vse treslo. Počasi se je pomikal voz in ker je menda slučajno z malim zvonom zvonilo, zaglalo je slovensko ljudstvo nepopisni krik, češ, da je zdaj pogreb nemškutarje. Še večje vpitje in kvižganje je bilo, ko se je odpeljal jajčni „baron“ Suppanz. Le vrlenu nastopu gospoda župana Fridna se je zahvaliti, da se ni kaka nesreča zgodila, ko so bili slovenski volilci tako raztogoteni.

Natančni popis tega strašnega poraza nemškutarje pričbomo prihodnjé.

Druge slovenske novice.

(Slovenske učiteljice) se vladno vabijo h glavnemu zborovanju društva slov. učiteljic, ki se vrši v soboto, 29. dec. ob 7/8, 10 uri dopoldne

v „Nar. domu“ v Ljubljani. Na dnevnem redu je razun običajnih poročil odbora in tudi poročilo gđe. Olge Sitigove in razgovor o prenosu vanih pravilih, ki so predložena via. del. vladi v potrjenje, in po katerih se društvo prenosovi v glavno društvo (s prispevkom 2 K na leto), a oddelkom b. in. podporne blagajne za učiteljice. S tem se omogoči pristop k društvu tudi onim gđd. učiteljicam, kojim ni do podpore, pač pa bi rade delovale v društvu, ki ima namen zastopati in braniti stanovske interese učiteljic. Vabljeni so torej tudi nečlani dosedanjega društva. Odbor jub. podp. in hran. društva učiteljic.

(Imenovanje) Vija inženjerja Roman Waschica in J. Boltz sta imenovana dr. stavbnim svetnikom za Kranjsko.

(Osebnosti) Ravnatelj ljubljanske gimnazije g. Andrej Senekovič in ravnatelj realke g. dr. Junowicz sta pomaknjena v IV. plačini razred. V VII. plač. razred. pa so pomaknjeni profesorji ljubljanski gg. Fran Levec, K. Proft, V. Borštner, A. Wester, M. Karlin in A. Nemeček. Absolvirani pravnik g. Aleksander Guzel je imenovan finančnim konceptnim praktikantom v Logatcu.

(Promocija) G. Milutin Zarnik je bil promoviran dne 20. t. m. na zagrebški univerzi doktorjem prava. Dne 21. t. m. pa je bil v Gradcu promoviran doktorjem prava g. Schwegel, konceptni praktikant pri kranjski del. vladi.

(Imenovanje) Okrajnim šolskim nadzornikom za mestne šole v Celovcu je imenovan odtotni profesor J. Benda.

(G. Peter Končnik pri cesarju) Novi delžni šolski nadzornik za Kranjsko g. Končnik je bil dne 20. t. m. sprejet v avdienci pri cesarju na Dunaju.

(Umri je) v Ljubljani znani gostilničar pri „Zvezdi“ g. Fr. Ferlinc.

(Za pobiranje davkov v Ljubljani) se ustanovi z. dnem 1. januarja 1901 poseben oddelek pri c. kr. glavni davkariji. Dosedaj je imel mestni urad to opravilo.

(Poselske premije) po 20 K iz cesarja Fr. Josipa zaklada so letos od glavnega odbora c. kr. kmet. družbe kranjske dobili: Marija Leskovec v Godoviču, Ana Anzelmi v Drtju, Janes Pirk v Jelčnem vrhu, Franciška Žust v Dolih, Martin Blažiček na Šostni, Liza Potočnik v Bukovcih, Helena Lebeničnik v Trnovem, Reza Smole v Ihanu, Urša Pirnat v Cerkljah, Peter Klemenčič na Vrhovem. Vseh prosilcev je bilo 45, ki po 25 do 65 let služijo pri ohi 18 isti hiši.

(Drvo je ubilo) dne 19. t. m. v Zelimjah 21letnega Janeza Viranta iz Šole.

(Požar) je uničil dne 19. t. m. na Bresovščini skedenj in gospodarsko poslopje Franca Pavca. Škoda znaša 3500 kron.

(Nesreča) Na Pokotki na Gorenjskem se je zvrnil voz listja na 18letnega Janeza Slivnika in njegovo 20letno sestro Mino. Oba so izvisli mrtva ispod voza.

(V Novem mestu) se potegujejo za vodovod. Vlada je baje že obljubila, postaviti v ta namen 37.200 kron v proračun maljoracijskega fonda za leto 1901.

(Samomor) V Potčaki vasi prerezal si je v blaznosti Ivan Kovač vrah s britvijo.

(Umrli je) na Vrhniki dne 23. t. m. učiteljica gđe. Ivana Vidic, jako izobražena in zavedna Slovenka. N. p. v. m.

(Nemški „Schulverein“) Fališki volja Steintechner v Celovcu je nabral za boljšanje, ki jih napravi nemški „Schulverein“ po slovenskih krajih, do 14 dec. 777 kron. Sam dr. Loggin je daroval 200 kron. Denar se bo porabil za lov slovenskih otrok! Slovenci, to število se za nas glasno opomni, da živite v vi za družbo sv. Cirila in Metoda, da darujete v vi diasti na družbino šole! Branimo podučevalno, kar je našega zoper takane zločega oprežnika!

(Delovna zavarovalnica za živino na Koroškem) štopa sedaj 38 krajevskih zvez. Zavarovane je skup 963; zavarovane živine 1043 glav, ki so zavarovane za skup 927.400 kron. Premij se je vplačalo 8149 kron, za škodo uplačalo 8817 kron v skup 127.500 kron.

(Nov vodovod) so otvrdli v Pordubju na Koroškem.

(Osebnosti.) Profesorja gg. dr. Karol Glaser v Trstu in Jakob Čebular v Gorici sta pomaknjena v 7. činovni razred.

(Pogreb garibaldinca v Trstu.) Pretečeni teden so pokopali v Trstu Garibaldijevega kapitana Pagano, ki se je bojeval v več bitkah proti Avstriji. Italijani z mestnim svetom tržaskim so mu napravili pogreb, kakršnega dobi le zelo zaslužen državnik. Seveda so s tem le demonstrirali proti Avstriji.

(Nov brzojavni urad) so odprli v Medeji na Goriškem.

(Nesreča.) V Bazovici se je razletel kos dinamita v roki nadzornika delavcev pri novem premogokopu 25letnemu Andreju Baki ter ga grozno razmesaril.

Otvoritev II. slovenske umetniške razstave v Zagrebu.

Slovenska umetnost, ki se je s I. svojo razstavo v Ljubljani takorekoč šele prebudila, storila je lep korak naprej, ko je otvorila pretečeno soboto v Zagrebu v krasnem paviljonu hrvaških umetnikov svojo II. razstavo. Skoraj vsi slovenski slikarji in kiparji, ki so bili zastopani na I. razstavi, udeležili so se tudi zagrebske razstave, nekateri tudi z novimi proizvodi. Slovenskim umetnikom pa se je še pridružil sloveči hrvaški slikar Crnčić z mnogimi svojimi modernimi proizvodi ter v Parizu živeči češki slikar Mucha. Hrvaški umetniki so storili vse, da se je ta proslava vršila sijajno v znaku bratske vzajemnosti. Slovensko umetniško društvo so zastopali njega častni član in „spiritus movens“ g. Vatroslav Holz, duša temu društvu tajnik g. Fr. Govekar s soprogo ter slikarja gg. Vesel i Grohar. Slovensko literaturo zastopala sta gg. Kostanjevec i Govekar, zadnji je bil tudi zastopnik „Slov. Naroda“, dočim je naš list poslal svojega urednika Ante Bega. V soboto je bila na čast slovenskim gostom predstava v gledališču. Igrala se je slovenska Cankarjeva drama „Jakob Ruda“. Da se je igrala prav iz bomo, to nam pove že ime našega Borštnika, ki je imel naslovno vlogo. Po predstavi se je sešel svet hrvaških razumnikov na komersu, katerega je vodil v znamenju pristne hrvaške gostoljubnosti in prisrčnosti profesor in dramaturg zagrebskega gledališča g. Miler. Pred sednik hrvaških umetnikov g. Valdec je otvoril komers ter znal tako spratno napeljati, da je privabil vsakega prisotnika k besedi. Vsi govorili so bili prisrčni, povdarjali iskreno hrvaško-slovensko vzajemnost, katero hočemo doseči potom kulture, književne in umetniške prosvete, ako nam tudi branijo politično zbljevanje. V tem smislu so govorili gg. Miler, Tucić, Holz, Govekar itd. V nedeljo ob 12 uri je priredilo „Društvo hrvaških književnikov“ Prešernovo slavnost v avli zagrebskega vseučilišča. Proslava se je otvorila s petjem „Lepa naša domovina“. Slavnostni govor je imel društveni predsednik Ivan vitez Traski. O Prešernovem življenju je govoril podpredsednik g. dr. Stefan pl. Miletić. Naš g. Ig. Borštnik je deklamiral odlomke Prešernovega „Krst pri Savici“. Proslavo je zaključilo pevsko društvo „Kolo“ s pesmijo „Luna sija“. Zvečer se je zopet igrala na čast slovenskim gostom v gledališču hrvaška opera „Porin“. Druga slov. umet. razstava ostane neizbrisnega pomena za zbljevanje Hrvatov in Slovencev ter za spoznavanje slovenske umetnosti izven domovine.

Dopisi.

Griže. (Bikorejska zadruga in še nekaj.) Pri nas imamo bikorejsko zadrugo že eno leto. Zahvaliti se imamo za njo potovalnemu učitelju strokovnjaku, gospodu Jelovškemu, ki pride prav pogostoma k nam, da nas o reji goveda poučbuje ter nas na to in ono opozarja kot veličak prve vrste. S takim namenom je bil prišel v Griže tudi predsedajo nedeljo, dne 18. t. m. V prvi vrsti so se udeležili pouka in razgovora le zadrugniki.

Lepi uspehi zadruga so se že pokazali, in zadrugniki ki so bili začetkom s težko pridobiti, so zdaj prav zadovoljni in veseli svojega podjetja. Lepo bodočnost zadruga jim je naklinal

gospod Jelovšek; kajti ne samo, da si zboljšajo zadrugnim potom domače plemo, — pomagali si bodo tudi v denarnem oziru, — zadruga za dobi sčasoma trdno gmetno podlago, ker smejo računati na razne podpore i. dr.

Gledé reje in izreje goveda naj omenimo samo najvažnejše, kar je povdarjal gospod potovalni učitelj. — Največja napaka je, da puščajo teletiti premladim kravam (telicam). Pred dvema leti naj se nikoli in nobena telica ne goni k biku! Najboljša teleta so za rejo in plemo od tretjega do šestega leta Česče rabijo se tudi biki premladi. Tak zarod hira in slabi. Prvenke naj teletijo spomladi, pozneje najboljše od Vseh svetnikov pa do novega leta. Na ta način imamo potem tudi mleka vse leto. Breje krave naj se pasejo ter sploh veliko gibljejo na prostem; take povrgavajo navadno prav lahko. Dobra plemenska živina ni debela. Bik naj vozi ter sploh dela; tako ostane bolj pohleven in miren; koj po izpregi je najbolj plodovit. Posestnik plemenskega bika naj že torej tako uravnava in uredi, da le o takih gotovih dnevnih časih priženejo kravo k biku.

Slaba, nepravilna, neredna molžnja, ki se tako pogostoma nahaja radi neodpustljive brezbriznosti in malomarnosti, je največkrat kriva, da dajo krave malo mleka ali ga celo izgubijo.

Gospod Jelovšek nam je obljubil, priti k nam še večkrat ter nas poučiti še o drugih prevažnih rečeh umne živinoreje, ki je v našem kraju čisto posebnega pomena.

Imamo tudi „Kmetijsko bralno društvo“. Da je „kmetijsko“, pokazalo je že precej, nekoliko manj je to društvo — „bralno“! — Resnica je, da nas samo čitanje časnikov in knjig ne more rešiti iz bede, v kateri ječimo skoraj vsi manjši gospodarji, a vendar je zlasti za nas in naš narodni ter gospodarski obstanek neobhodno potrebno. Včasih so zadostovale pridne roke, a danes je treba delati tudi z umom in večjim razumom. Treba nam je torej duševno napredovati, potem se bomo gotovo povzpeli nekoliko višje tudi v gospodarskem oziru. — Zrelemu človeku moramo pustiti prosto misel, če hočemo vzgojiti prave in trdne značaje. Človek z gotovim lastnim prepričanjem je v vsakem oziru zanesljivejši, nego oni, ki mu vsilujemo bogvekakoli prepričanje morda iz — sebičnih namenov. Enostranski torej ne smemo biti! A vendar smo taki večinoma povsod, koder imamo bralno društvo. Navadno se diktira: te in te liste si naročimo, drugih ne, sicer ne bom ud itd. . . . Meni se zdi to neumno in otročje. Na ta način slabi moč društva, ker se cepimo. Več glav, več misli, pa raznih misli! Porotaiki morejo pošteno soditi, če zaslišijo toženca in tožitelja, tako mora tudi vsak prostomisleč človek slišati obe plati zvona, da zve resnico in če si hoče napraviti pravo, lastno razsodbo. Združimo se v bralnih društvih, in marsikatera nasprotstva se bodoje poblašila. Pravo sliko naših razmer si moremo napraviti, če poslušamo vse stranke, sicer ne moremo spoznavati niti samih sebe, svojega naroda, kar je gotovo sramotno in žalostno. V bralnem društvu je prostor samo za odrasle, a doma berejo tiste nevarne (?) liste tudi — otoci, torej je vendar bolj pametno, združiti tiste razne duhove v bralnem društvu.

Bralno društvo ima primerno drevesnico, plemenskega mrjasca, čistilni stroj za žito, brane za travnike, razne škropilnice, žepalne mehove ter druge stroje in gospodarske naprave, ki služijo vsem udom enako. Kmetovalec in nekmetovalec ima torej dovolj koristi od društva: eden čita liste in knjige društvene, drugi si izposoja gospodarska orodja, tretji se poslužuje vsega, in tako doseže društvo svoj namen popolnoma. Kmetovalci, delavci in mladeniči, pristopite k društvu, da se bo število udov vsaj podvojilo!

Postopanje kandidata za V. kurijo, gospoda Hribarja, ugaja zelo vsem tistim, ki kaj berejo ter imajo lastno razsodbo ter avobodno mišljenje in se ne dajo slepiti ne po listih, ne po prigo varjanju. Najuglednejši posestniki se odločno zavzemajo za gospoda Hribarja, ker poznajo nje gove izvanredne vrline, ki ga usposablja čisto posebno za poslanca V. skupine. To so kremeniti značaji, ki jim gre vsa čast! Nasprotnika ne obrekujejo in ga ne blatijo, kakor je navada od

druga strani (kar je pa baje greh!), pač pa se potegujejo za dobro stvar, koji želimo vsi sijajno zmago.

Slovenjgraдец. Tudi pri nas se je znašel „vikovec“, da pomnoži kroniko laži proti ljudskemu kandidatu Dragotin Hribarju v „Slov. Gospodarju“. To revša bi rado smešilo volilni shod in pa program, katerega je razvil Dragotin Hribar. Preveč časti bi skazovali publioglavčetu, če bi hoteli odgovarjati njegovim lažem in budalostim. Zato pa le konstatujemo, da še nobeden niti poslanec niti kandidat ni imel toliko številnega shoda in pa tudi toliko inteligence pri svojem shodu, kakor Dragotin Hribar. Resnica in gotovo pa je tudi, da se toli temeljito in premišljeno še nikdar nobeden bodisi poslanec bodisi kandidat ni bavil z gospodarskimi vprašanji zadevajoč Slovence. Dragotin Hribar je v svojem govoru pokazal, da temeljito proučuje vse panoge gospodarstva od delavca in kmeta do tvorničarja in velikega trgovca.

Kar sanja ta dopisnik, da je kmet Fischer govoril, ni čul nihče na shodu. Kmet Fischer, ki je bil najet, je edino rekel sledeče: „Moja želja pa je, da ostane poslanec g. Žičkar, ker je najbolj priden poslanec in se je tudi potegoval za nas slovenjgraške kmete.“ Kako je izvil dopisnik „Slov. Gospodarja“ iz teh besedi laž, da je kmet Fischer zavrnil Hribarja in mu dokazal, da o kmetijstvu ne razume kaj, vedi sam Bog.

Da dopisunček ne more razumeti za njega veliko previsoke nauke, je razumno. Kako pa bi tudi mogel kaj takega zapopasti, njegova misel in delovanje sega le od skleda do ust, za drugo imajo drugi skrbeti. Mi, ki smo bili na shodu, skrbeli bomo, da tudi v Slovenjgradcu dne 3. januarja dobi dopisnik primeren odgovor!

Iz ormoškega okraja. Da potisneš palico v sršenovo gnezdo, ne bi teh pikajočih živalic tako razburil, kakor so pri Sv. Tomažu vznemirile volitve volilnih mož za V. skupino dvojico Žičkarjevih oboževalcev. Eden teh je hotel postati volilni mož za koračko občino in je v to svrhu poslal svojega vrednega slugo še v zadnjem trenutku na apostolsko potovanje v tomaževske prodajalne, naj bi tam trgovcem zaščil, voliti pač na vsak način g. dekana. Ves ki peč svete vneme, hotel je še med volitvjo dalje agitirati za Žičkarja; zahteval je, da se imajo volilci poučiti: „Zakaj se pravzaprav gre!“ — a komisar mu je pravočasno zavezal usta, kar ga je tako pogrelo, da je, pozabivši oddati svoj glas, nemudoma pobrisal na sveži zrak.

Drugemu gospodu sedaj ni preostalo nič drugega, kot voliti dva „poštena“ moža, kakor se je sam izrazil blagovolji, za kar se je i on odstranil z opombo: „V četrti kuriji pa volite, kakor vam drago, to mene nič ne briga!“ S tem je očito pokazal, kako vrli narodnjaki so Žičkarjevi pristaši, kojim je le izvolitev poslednjega na sruco — v četrti skupini pa naj bo izvoljen Slovenec ali renegat — to njim malo mar. —

G. dekanu bi svetovali najraje one volilne može tomaževske okolice vzame v delo, ki mislijo oddati glas uskoku Wratschku — a ne berati pri volilnih možeh V. skupine za „edinega krščanskega“ kandidata Žičkarja, denuncirajoč g. Hribarja, češ, on ni krščanski mož.

Vi pa, volilni može tomaževske okolice, ne ozirajte se na to beračenje, temveč pokažite na dan volitve, da sta g. Hribar in g. dr. Ploj edina kandidata, v katera stavite svoje znanje.

Sv. Bolfenk pri Središču. „Slovenski Gospodar“ je v svoji zadnji številki od dne 20. t. m. lagal, kar se je dalo. Med drugim je navtezal svojim bralcem veliko laž, da so volilni može V. kurije v vseh občinah naše župnije, razun v občini Kog, vneti za Žičkarja. Temu dopisniku, kakor vsem njegovim somišljenikom damo naznanje, da bode teh pet volilnih mož iz občine Kog, Vitan, Jastreboi in Vođranci dne 3. prosinca volilo ljudskega kandidata g. Dragotina Hribarja.

Naravnost nesramna laž je, da bi bil naš g. nadučitelj „Posilimec“, kakor ga nazivlje „Slovenski Gospodar“ in da bi on viničarje in delavce prosil, naj volijo njega za volilnega moža. Istinito pa je, da so može g. nadučitelja hodili

vpriševati za svet, koga naj volijo in ga prosijo naj se pusti izvoliti za volil. moža v V. kuriji.

Istotako ve vsak človek v celi župniji, da je tukajšnji nepriljubljeni župnik g. Iv. Zadravec razposlal pred volitvijo štiri agitatorje, kateri so hodili od hiše do hiše in nagovarjali ljudi, naj volijo župnika za volilnega moža. Koliko je župniku ta agitacija koristila, pokazalo se je na dan volitve, ko je dobil g. nadučitelj Slano 71, a g. župnik Zadravec pa le 19 glasov.

Omenimo še tudi, da je voljen g. nadučitelj Slano tudi za volilnega moža v IV. kuriji in sicer malo da ne ednoglasi, akoravno je g. župnik še tamkaj zbrane volilce prosil, naj ga vendar vsaj v tej kuriji postavijo volilnim možem.

Ako „Slovenskemu Gospodarju“ ne zadoštuje ta odgovor, bočemo prihodnjč še z natančnejšimi poročili na dan, kajti imamo še dokaj pripravljenega.

Politični pregled.

(Znaki obnove trozveze.) Naš cesar je imenoval italijanskega kralja Viktorja Emanuela III. imejteljem avstrijskega pešpolka št. 28.

(Vojne svetinje.) Cesar je odredil, da dobé vojne svetinje vsi oni pomorščaki avstrijske mornarice, ki so se prepeljali letos v Kino, kakor tudi moštvo drugih oddelkov, ki so se udeležili pomirjenja na Kitajskem.

(Ruški konzulat v Pragi.) Večina držav ima svoje konzulate na Češkem, nekatere še celo po dva, le ona država, ki bi bila za našo trgovino največje važnosti, ako bi imeli sploh kaj amisa za gospodarsko in trgovsko gibanje, ki je tudi sedaj v ozki trgovinski zvezi z našo državo, za naš izvoz jako ugoden teren, nima v industrijsko najrazvitejšem delu naše države nobenega zastopstva. Mnogo se je že pisalo o tem, toda naši vladi je zlezel tisti prazni strah pred panslavizmom in ruskim „stricem“ že v kosti, da je gluha in slepa za to, da noče vpoštevati važnosti, katere bi bil ruški konzulat v Pragi za avstrijsko trgovino. Sedaj se je počelo zopet pisati o tem. Zlasti ruški listi se jako bavijo s to zadevo in pobijajo vse mogoče pomisleke. Čebi jako odločno zahtevajo ta konzulat. Toda težko bo kaj, kajti naša vlada, ki ne vidi ne nemškega, ne laškega irredentizma, se boji slovanskega irredentizma, katerega ni nikjer!

(V ogrskih dvornih krogih) pričakujejo z novim letom važne spremembe. Uradni list pri-nesi namreč imenovanje Deziderja Szilagy ministrom zunanjih zadev. Horanazky postane predsednik poslanske zbornice, dosednji minister notranjih zadev Perczel pa dobi visoko državno službo.

(Bosniški izseljenci), ki živijo na Srbakem so poslali iz Beograda ruskemu carju sledečo brojavko za god: „Vaše Veličanstvo! Izseljenci iz Bosne in Hercegovine, ki živijo v Srbiji in ki pričakujejo osvoboditve svoje domovine po milosti Vašega Veličanstva, amatrajo za svojo najsvetejšo dolžnost in radost, Vašemu Veličanstvu povodom imendana čestitati. Prosimo vsega močnega Boga, da ohrani Vaše carsko Veličanstvo in Vašo hišo za velikost in razvoj Rusije, v čast slovanstva, v osvoboditev teptanega slovanstva.“

(Crnogoraki knez — kraljeva visokost) Dne 20. t. m. na god knesa Nikite vrhila se je v Cetinju slavnostna seja državnega sveta iz vseh dvorjanikov, pri kateri prišli se je podelil knezu naslov „kraljeva visokost“.

(Bošičnica slovanskim delavcem na Pruskem.) Vrhovni predsednik na Saksanskem je povedal bivanje vsem češkim in polskim delavcem v celi provinciji ter se o Bošiču iztirali na stotine slovanskih rodbin. Tako razumejo Nemci človekoljubje, kjer so v večini.

(Zaroka na španskem dvoru.) Španska princeznja Marija se je zaročila z bourbonskim princem. Veliko članov senata je tej zaroki nasprotovala, ker je princ oče prišlaš karlistov, t. j. ene stranke, ki želi vrati sedanjo špansko vladarsko dinastijo.

(V južni Ameriki.) — Iz Washingtona poročajo, da je prišlo med vladnimi četami v Kolumbiji in med ustani pri Guardo Pointu na Magdalenaški reki do velike bitke, ki je končala

z zmago vladnih čet. 600 vstajev je bilo ubitih, mnogo ranjenih.

(Vojna v Afriki.) Burski general Dewet je zasedel s 3.500 možmi Olesberg. Dasi imajo Angleži baje 300.000 mož v Afriki, vendar je lord Kitchener zopet zahteval 40.000 mož po moči. Nekemu farmovcu so odgnali Buri 200 glav živine ter se tako preskrbeli za več mesecev z živežem. Buri so nadalje zasedli Philippstown ter razdrli železnico pri Houtkraal. Bojno stališče se je močno spremenilo, odkar so Buri prekorčili reko Oranje ter prodrli z 3000 možmi v kapeko kolonijo. Vojno ministerstvo v Londonu je v hudih skrbeh ter je sklenilo tem prej poslati novih čet. Holanci so se začeli zopet pridruževati burski vojski. Dne 20. t. m. so zasedli Buri Britstown.

(Vojna na Kitajskem.) Mirovna pogodba je dogovorjena, vendar so zastopniki za sedaj še molčali o dogovorih. Velevladi pustijo toliko časa svoje čete v Pekingu, da se uda kitajska vlada mirovnim pogojem. Med Pekingom in Tientsinom so železnico popravili ter imajo Nemci in Rusi skupno nadzorstvo nad njo.

Narodno-gospodarske novice.

Navajajmo mladino k štedljivosti!

Edini vzrok, zakaj tako mnogo ljudi, ki se celo svoje življenje trudijo in ki imajo pri svojem opravljanju lep zaslužek, vendar nikdar ne doseže pravega blagostanja, je ta, da se v svojih mladih letih niso učili štediti in dobro gospodariti. Mladi moške, bodisi delavci ali uradniki ali kate-regakoli stanu, žive ob svojih dohodkih brez skrbno, ne da bi kaj prihranili za dneve, ko so njihove moči opešale in ko rednega zaslužka ni več. Tedaj pa životarijo v največji bedi ob miloščini svojih soobčanov in vse to zategadel, ker jih nikdo ni učil pravočasno, v mladosti štediti, in ker Janez nikdar ne zna tega, česar se ni učil že kot Janezek.

Z znanimi žrtvami skrbi ljudstvo za začetno izobrazbo svoje mladosti. Mladi naraščaj uči se čitati, pisati, računati, tudi prirodoslovja, zgodovine, zemljepisja in drugih potrebnih predmetov, malokdo se pa potrudil vopiti otrokom v pravi dobi prepotrebne začetne pojme o hranitvi onih pripomočkov življenja, katerih pridobivanje naj bi jim duševna izobrazba omogočevala in olajševala. Onim, kojim je izročena mladina v odgojo, zdi se, da splošna izornika mladine zadostuje tudi kot sredstvo v dosogo gnotnega blagostanja in da torej ni neobhodno potrebno, navajati jo z besedo in dejanjem k skrbnemu gospodarstvu in torej k štedljivosti. Iz sledečih vrstic sprevidimo, da je to domnevanje le deloma pravilno.

Ne dá se dvomiti o resnici, da je omika prijateljica in pospeševalka skrbnega gospodarstva. Skušnja uči, da neomikan človek ne štedi in da divjaku nikdar ne pride na misel, da bi izmed trenutnega preobila shranil kaj za prihodnost, za slučaj pomanjkanja. O Eskimotih pripovedujejo, da je njih življenje večoo tavanje med skrajno potratnostjo in med najhujšim stradanjem. Če ulovijo lososa ali kak drug plen, tedaj imajo noč in dan gostijo tako dolgo, dokler vsega ne porušijo, in če potem tudi po več dni nimajo ničesar jesti, dokler se jim lov zopet ne posreči, ne domislijo se, da bi kaj shranili za pozneje. Kina in Indija sta zelo rodovitni, a vendar tako čisto čitamo o strašni lakoti, ki tamkaj razsaja med necivilizovanim prebivalstvom. Tudi pri nas je bogastvo in blagostanje doma v deželah, kjer je splošna izobraženost ljudstva na najvišji stopnji, a ne baš v najrodovitnejših pokrajinah. Ravno tako vidimo, da marsikateri delavec, ki ni hodil v šolo in ki je neizobražen, pohaja vedno umazana in ranemar-jen in ničesar nima, dočim njegov dobro vago-jen tovarar živi v najboljših razmerah in si ačasom pridobi celo lepo premoženje. Da, brez duševnega tudi gospodarskega napredka ni in ne bo.

(Dolga prihodnost.)

Razne stvari.

(Osebnost.) Slovenski Ivan I. o. kr. v. k. komar poljskega razstajstva na D. napa je izgovoril o. kr. poljskim svetnikom.

(Ogromen davek.) Poznani baron Hirsch je zapustil po smrti društvu židovskih kolonistov sedem milijonov fntov sterlingov. Angleške finančne oblasti so zahtevale od te zapuščine davek; toda društvo se je temu upiralo, če, da je inozemsko društvo. Prizivno sodišče pa ni uvaževalo tega ngovora, in je društvo pred krat-kim plačalo ogromen davek v znesku 1.260.000 fntov sterlingov.

(Nove puške.) Neki Norvežan je izumil novo puško, ki a svojo konstrukcijo nadkriljuje vse dosedanje puške. V berlinski vojni šoli se je delalo s to puško puške, ki so sijajno uspeh. Nemški cesar je že ukazal, da se oboroži eden hanovranski bataljon s to puško.

(Zakladi perzijskega šaha potopljivi.) Dne 7. t. m. je prišlo v Monakovo poročilo, da se je parnik „Vera“ o velikem viharju v kaspiskem morju potopil. Parnik je imel na krovu mnogo osebnih lastnin Perzijskega šaha, katerih vred-nost se ceni na več sto tisoč mark. Na „Vera“ je bilo med drugim 18 kočij, ki jih je kupil šah v Parizu ter jih pustil prepeljati v Perzijo. Tudi mnogo darov, ki jih je šah prejel na svojem evropskem potovanju, je zgubljenih. „Vera“ je bila izmed najstarejših transkaspiskih parnikov. Pogreznila se je 500 sežnjev globoko ter je malo upanja, da bi se moglo rešiti naloženo blago.

(Dedščina 360 milijonov.) V Ameriki je pred časom umrl svetovnoznani Vanderbilt, ki je zapustil uradno na 72 milijonov dolarjev ali 360 milijonov frankov cenjeno premoženje. Radi dedne pravice so nastale težkoče, ki so se pa sedaj odstranile, in dobi Alfred Vanderbilt, ako-ravno drugi sin rajakega, 44.500.000 dolarjev. Kornelij prvorojenec, ki se je poročil proti oče-tovi volji 7.500.000 dolarjev; ravno toliko je dobil vsak ostalih dveh bratov. Vdova po Van-derbiltu je dobila legat 2 milijonov in pa letni dohodek 250.000 dolarjev. Oporočni izvršitelji, domači uslužbenci in razni dobrodelni zavodi, so dobili 571.000 dolarjev. Dedna taksa znaša 420.000 dolarjev.

Veselo in srečno novo leto

vsem svojim sorodnikom, prijateljem in znancem ter somišljenikom želi

rodbina D. HRIBAR.

Najlepše posestvo!

Gostilna, trgovina, šaga, mlin, mesnica, let. a 30 orali zemljišča, na okrajni cesti in pri fari, v vsaki čas naprodaj. — Več poto upravitelju nakopi lista. (330) 2-1

Naprodaj

je enovredna kočija in en kolesar ter elegantne modne sani po niski ceni. — Sprejmeta v službo pridnega šagarja, ki bi znal tudi delo v mlinu.

(331) 2-1

Josip Zaveršnik

v St. Petru v Savinjski dolini.

Izjava.

Z osirom na dopis „Gornja savinska dolina“ v „Srv. Gospodarju“ šte. 50 t. l. in na druge prej se v tem listu ponavljajoče ostadne in ta-njve napade, izrekamo podpisani, da takina kri-vična natelevanja ne bodo omajala naših na-rodnih in verskih načel ampak da bodemo tudi zanaprej vkljub vsemu nepoštenemu hupkanju proti nam vedno delovali v prid in ureč sloven-skega naroda.

Rečica-Goranj grad, dne 20. dec. 1900.

Fr. Praprotnik. Ant. Zager. Josip Teršak. Franc Kocbek. Ignacij Šijanec. Zdravko Deleja. Rasto Pustoslavnik.

Tombolo

priprave		priprave	
trgovina Dragoja Hribarja v Celju		priprave	
po sklopih cenah:		priprave	
prosta	zveščen	prosta	zveščen
100 kralj. 1 glj. 50 kr.	100 kralj. 1 glj. 50 kr.	100 kralj. 1 glj. 50 kr.	100 kralj. 1 glj. 50 kr.
200 = 2 = 50	200 = 2 = 50	200 = 2 = 50	200 = 2 = 50
300 = 3 = 50	300 = 3 = 50	300 = 3 = 50	300 = 3 = 50
400 = 4 = 50	400 = 4 = 50	400 = 4 = 50	400 = 4 = 50
500 = 5 = 50	500 = 5 = 50	500 = 5 = 50	500 = 5 = 50

Znanje središča izveže se tuče

Ker sem bil nenadno prestavljen,
mi ni bilo mogoče od vseh znancev in
priateljev se osebno posloviti, storil pa
bodem to o priliki preselitve moje
rodbine ter jim kličem medtem
krepki

"Na zdar!"

(532) Jos. Boe.

Najnovejše stroje za pridelovanje živinske krme

pri zimskem krmiljenju v hlevih!

Stroji za rezanje zmesi s patentnim kolo-
barom, ki se jako lahko goni ter prihrani do 40%
moči, reznice za repo in krompir, mlinci za drob-
ljenje, stroji za parjenje živinske piče, prenesljive
štedilne kotlene peči s ema-
liranim ali s neemaliranim
vložnim kotlom, stoječe ali
vozeče za kuhanje in par-
jenje živinske krme, krom-
pirja, za mnogovrstne kme-
tijske in domače potrebe itd.,
nadalje robkalnice za tur-
sico, čistilne mline za žito,
trijere-stroje za izbiranje,
stiskalnice za seno in slamo
za ročno gonjo, stoječe in
vozeče.

Mlatilnice, geplje, jeklene pluge, valjarje,
brane.

Najboljše sejalne stroje „Agricola“ (zi-
stem s potiskanjem kolesa, brez zmenjevalnih
koles za vaako seme, za hribe in doline.

Samotorne patentirane brizgalnice za uni-
čevanje sadnih škodljivcev in peronospor, izdelu
jejo in razpošiljajo pod jamstvom v najnovejši,
priznani najboljši konstrukciji.

Th. Mayfarth & Co.

c. kr. izrečno priv. tovarne kmetijskih strojev, liva-
ren in parnih kovačij

Dunaj, 11/2, Taborstrasse št. 71.

Odlikovane z nad 400 zlatimi svetinjami.

Ilustrovani katalogi in mnogobrojna pri-
znanja pisma zaslonj. — Želi se zastopnikov in
prakupcev. (428) 10-7

Svoji k svojim!

ANTON KOLENC

trgovec v Celju

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

prilaga častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako niskih cenah, kakor tudi vino, na
debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor
vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in ko-
reninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno
barvo obdrži, po najvišjih cenah. Kakor: bez-
govno gobo, kamlice, tisočrože, malinsko stupo,
lipovo cvetje, splohi vse rastline, cvetke in ko-
reninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pri-
delkov, kakor: oves, pšenico, riž, ječmen, ajdo,
proso, konoplje, laneno seme in ržene rožičke.
Ob časi vsako sadje, vse deželne pridelke po
najvišjih cenah. Vzemem tudi še fišol vsake
vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in
kurčino. Kupim tudi suhe gobe, orehe,
čepice, bruske itd., vse po najvišjih cenah. —
Častitim gg. duhovnikom naznanjam, da imam
vsakovrstne pristno čebelno-voš ene sveče
v zalogi.

Kupujem zgodnji kakor tudi pozni
hmelj ter divji in pravi kostanj

„Kmetijska zadruga v Žalcu“ naznanja
vsem onim kmetovalcem, kateri se niso rjeni
udje, da se dobi umetni gnoj, kompost in to-
maševa štindra, kakor živinska sol, pri Anton
Kolenču, trgovcu v „Narodnem domu“ v Celju,
kam r se naj obrnejo neudi zadruga.

„Kmetijska zadruga za Spodnještajarsko“
vkojiš zadruga s omejenim poročtvom v Žalcu.

Svoji k svojim!

Vestna in pridna

prodajalka

katera ima zmožnost, trgovino sama voditi, sprejme
se pod ugodnimi pogoji; kje pove upravništvo
tega lista. (533) 2-1

Svojim častitim prijateljem in odjemalcem
želi

srečno novo leto

(534)

Trgovina z železnino „MERKUR“

Peter Majdič.

Naznanilo.

Pisarna „Hranilnega in posojilnega
društva“ v Ptujju je radi sklepanja računov
od dne 22. decembra 1900 pa do 6. januarja
1901 zaprta in se ne uraduje. (529) 2-1

Ravnateljstvo.

Slov. skladni in stenski koledar za leto 1901

priporoča

trgovina Dragotin Hribarja v Celju.

Skladni koledar velja 1 K. po pošti 10 v več.
Stenski koledar velja 40 v, po pošti 10 več.

Dobi se tudi

mala in velika pratika
na debelo in drobno.

Išče se

solicitator

za odvetniško pisarno, ponudbe takoj
dr. A. Tuma, v Gorici.

(522) 2-2

Na debelo. * Na drobno.

Postrežba točna. * Cene nizke.

Peter Majdič

trgovina z železnino „MERKUR“

Celje, Graške ulice št. 12

Priporoča svoje lahko tekoče slamoreznice najboljsh sestavov
kakor tudi izverste slamorezne kose.

Dalje svojo veliko zalogo izdelkov iz kamenščine, kakor cevi za kanalizacije
in stranišča, nastavke za dimnike v vsakovrstnih oblikah, cementa, stavbenih in
pohištenih okovov, kuhinjske priprave, štedilnikov in peči od najpriprostejših do
najfinejših izpeljave.

Gg. poljedelcem priporočam kot najizdatnejše umetno gnojilo Tomaževo fos-
fatno moko po tovarniški ceni.

(294)

Zaloga kotlov za žganje kuhati.

* Slavno občinstvo vabim najljubše, si pri priliki ogledati mojo trgovino in zalogo. *

Rafael Salmič

urar in prodaja zlatnine

v Celju v „Narodnem domu“

prilaga svojo veliko zalogo zlatih, tula-, srebrnih in nikelnastih žepnih ur za
dame in gospode. Posebno tudi jako primerne

novoletna darila

v zlatu in srebru, kakor verižice, uhane, zapestnice, vsakovrstne priveske, svetinje,
amulete itd. itd.

po jako znižanih cenah.

(591) 2-3

Žlice, noži, vilice, tabatiere, nastavki za slike, sadje, cvetlice itd. v
pristnem in novem srebru. — Zaloga optičnih predmetov. — Velika izber stenskih
ur, budilk in ur s nihalom najnovejše in najboljše, kakor tudi špecijalitete. Vse
po najnižjih konkurenčnih cenah

Vsa popravila se izvršujejo cenó in zanesljivo.

Postrežba točna in solidna!

Ljubljanska kreditna banka

v Ljubljani

Špitalske ulice šte. 2.

Nakup in prodaja

vseh vrst rent, državnih papirjev,
zastavnih pisem, srečk, novcev,
valut i t d. za po najkulantnejših pogojih.
Posojila na vrednostne papirje proti
niskim obrestim.
Zavarovanje proti kurzi izgubi.
Promese k vsem finančnim.

Sprejemanje

denarnih vlog na vložne knjižice,
na tekoči račun in na giroconto s
4 1/2% obrestovanjem od dne vloge do
dne vabila.
Eskompt menic najkulantnejše.
Borzna naročila.

(301)

Lastnina in tisk D. Hribarja v Celju.

Odgovorni za tisk Jozef Spindler.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg.